BENDROJO TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. liepos 14 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Darnieji standartai – Dokumentai, susiję su keturiais ESK patvirtintais darniaisiais standartais – Atsisakymas leisti susipažinti – Išimtis, susijusi su trečiosios šalies komercinių interesų apsauga – Iš autorių teisių kylanti apsauga“

Byloje T-185/19

Public.Resource.Org, Inc., įsteigta Sebastopolyje, Kalifornija (Jungtinės Valstijos),

Right to Know CLG, įsteigta Dubline (Airija),

atstovaujamos solisitoriaus F. Logue ir advokatų A. Grünwald, J. Hackl bei C. Nüßing,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Gattinara, F. Thiran ir S. Delaude,

atsakovę,

palaikomą

Europos standartizacijos komiteto (ESK) ir kitų į bylą įstojusių šalių, kurios nurodytos priede[1], atstovaujamų advokatų U. Karpenstein, K. Dingemann ir M. Kottmann,

įstojusių į bylą šalių,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2019 m. sausio 22 d. Komisijos sprendimą C(2019) 639 *final*, kuriuo buvo atmestas prašymas leisti susipažinti su keturiais ESK priimtais darniaisiais standartais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai D. Spielmann, U. Öberg, O. Spineanu-Matei (pranešėja) ir R. Norkus,

* Proceso kalba: anglų.

[1] Kitų į bylą įstojusių šalių sąrašas pridedamas tik prie šalims pateiktos versijos.

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. lapkričio 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

I. Faktinės bylos aplinkybės

1 2018 m. rugsėjo 25 d. ieškovės *Public.Resource.Org, Inc*. ir *Right to Know CLG*, pelno nesiekiančios organizacijos, kurių prioritetinis uždavinys – leisti visiems piliečiams laisvai susipažinti teisės aktais, remdamosi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) ir 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1376/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13), pateikė Europos Komisijos Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ generaliniam direktoratui prašymą leisti susipažinti su Komisijos turimais dokumentais (toliau – prašymas susipažinti su dokumentais).

2 Prašymas susipažinti buvo susijęs su keturiais Europos standartizacijos komiteto (ESK), remiantis 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012, p. 12), priimtais darniaisiais standartais, t. y. su standartu EN 71-5:2015 „Žaislų sauga – 5 dalis. Kiti nei cheminių eksperimentų dėžutės cheminiai žaidimai (dėžutės)“; su standartu EN 71-4:2013 „Žaislų sauga – 4 dalis. Cheminių eksperimentų dėžutės ir susijusi veikla“; su standartu EN 71-12:2013 „Žaislų sauga – 12 dalis. N-nitrozoaminai ir N-nitrojunginiai“; ir su standartu EN 12472:2005+A 1:2009 „Susidėvėjimo ir korozijos imitavimo metodas nikeliui, kurį išskiria padengti daiktai, nustatyti“ (toliau – prašomi darnieji standartai).

3 2018 m. lapkričio 15 d. raštu Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka, atsisakė patenkinti prašymą leisti susipažinti su dokumentais (toliau – pirminis sprendimas dėl atsisakymo).

4 2018 m. lapkričio 30 d. ieškovės, remdamosi Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, pateikė Komisijai kartotinį prašymą. 2019 m. sausio 22 d. sprendimu Komisija patvirtino atsisakymą leisti susipažinti su prašomais darniaisiais standartais (toliau – patvirtinamasis sprendimas).

II. Procesas ir šalių reikalavimai

5 2019 m. kovo 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovių ieškinį.

6 2019 m. liepos 10 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ESK ir keturiolikos nacionalinių standartizacijos įstaigų, t. y. *Asociación Española de Normalización* (UNE), *Asociația de Standardizare din România* (ASRO), *Association française de normalisation* (AFNOR), *Austrian Standards International* (ASI), *British Standards Institution* (BSI), *Bureau de normalisation / Bureau voor Normalisatie (NBN)*, *Dansk Standard* (DS), *Deutsches Institut für Normung e. V.* (DIN), *Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut* (NEN), *Schweizerische Normen-Vereinigung* (SNV), *Standard Norge* (SN), *Suomen Standardisoimisliitto r. y.* (SFS), *Svenska institutet för standarder* (SIS) ir *Institut za standardizaciju Srbije* (ISS), prašymus įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

7 2019 m. lapkričio 20 d. Nutartimi *Public.Resource.Org ir Right to Know / Komisija* (T-185/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:828) Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas patenkino prašymą leisti įstoti į bylą. Įstojusios į bylą šalys pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimus, o pagrindinės šalys per nustatytus terminus pateikė savo pastabas dėl jų.

8 Teisėjos pranešėjos siūlymu Bendrasis Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

9 2020 m. birželio 17 d. nutartimi Bendrasis Teismas (penktoji kolegija), remdamasis savo Procedūros reglamento 91 straipsnio c punktu, 92 straipsnio 1 dalimi ir 104 straipsniu, įpareigojo Komisiją pateikti prašomus darniuosius standartus ir nutarė, kad jie nebus pateikti ieškovėms. Komisija šį prašymą dėl tyrimo priemonės įvykdė per nustatytą terminą.

10 Bendrojo Teismo penktosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti penktajai išplėstinei kolegijai.

11 Teisėjos pranešėjos siūlymu Bendrasis Teismas (penktoji išplėstinė kolegija), taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims rašytinius klausimus ir paprašė į juos atsakyti tiek prieš teismo posėdį, tiek jam vykstant. Šalys raštu atsakė į kai kuriuos pateiktus klausimus per nustatytą terminą, buvo išklausytos ir atsakė į kitus Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2020 m. lapkričio 10 d. posėdį. Per šį posėdį ieškovės Bendrajam Teismui nurodė, kad ieškiniu jos prašo tik panaikinti patvirtinamąjį sprendimą, tai buvo pažymėta posėdžio protokole.

12 Atsižvelgiant į šio sprendimo 11 punkte nurodytus paaiškinimus, ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti patvirtinamąjį sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

13 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

14 Įstojusios į bylą šalys Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl priimtinumo

15 Įstojusios į bylą šalys teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nes ieškovės neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Jų teigimu, ieškovės neturi suinteresuotumo pradėti šį procesą, nes, pirma, jos gali nemokamai susipažinti su darniaisiais standartais, nekomerciniais tikslais jų paprašiusios bibliotekose, antra, jos gali turėti prieigą prie minėtų standartų ir juos naudoti bet kuriuo tikslu, sumokėjusios „protingą“ mokestį, ir, trečia, nuo 2015 m. (t. y. gerokai prieš 2019 m. pateikiant prašymą susipažinti su dokumentais) jos iš tiesų turi bent trijų iš keturių prašomų darniųjų standartų kopijas.

16 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad kiekvienas fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo turi būti grindžiamas jo suinteresuotumu pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 1987 m. rugsėjo 24 d. Nutarties *Vlachou / Audito Rūmai*, 134/87, EU:C:1987:388, 8 punktą) ir kad šios esminės sąlygos, kurią turi įrodyti toks fizinis ar juridinis asmuo, nesilaikymas yra viešosios tvarkos išlyga grindžiamas nepriimtinumo pagrindas, kurį Europos Sąjungos teismas bet kuriuo metu gali iškelti savo iniciatyva (šiuo klausimu žr. 1987 m. spalio 7 d. Nutarties *G. d. M. / Taryba ir ESK*, 108/86, EU:C:1987:426, 10 punktą; taip pat 2020 m. liepos 21 d. Nutarties *Abaco Energy ir kt. / Komisija*, C-436/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:606, 80 punktą).

17 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, vadovaujantis suformuota jurisprudencija, fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tiktai tuo atveju, jeigu ieškovas yra suinteresuotas, kad skundžiamas aktas būtų panaikintas. Dėl tokio suinteresuotumo reikia daryti prielaidą, kad skundžiamo akto panaikinimas savaime galėtų sukelti teisinių pasekmių, todėl ieškinys dėl savo rezultato galėtų duoti naudos jį pareiškusiai šaliai. Ieškinio pareiškimo dieną suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi būti jau atsiradęs ir aktualus. Jis turi išlikti tol, kol bus priimtas teismo sprendimas, nes priešingu atveju nebūtų pagrindo jo priimti (žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *XG / Komisija*, T-504/18, EU:T:2019:883, 30 ir 31 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

18 Konkrečiai dėl ginčų, susijusių su prašymais susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, asmuo, kuriam buvo atsisakyta suteikti galimybę susipažinti su dokumentu ar jo dalimi, vien dėl šio fakto turi suinteresuotumą, kad atsisakymo sprendimas būtų panaikintas (žr. 2018 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Falcon Technologies International / Komisija*, T-875/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:877, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

19 Šioje byloje neginčijama, kad Komisija nesuteikė ieškovėms galimybės susipažinti su prašomais darniaisiais standartais.

20 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šio sprendimo 18 punkte primintą jurisprudenciją, ieškovės yra suinteresuotos, kad būtų atskleisti darnieji standartai, kurių prašoma pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, taigi, ir prašyti panaikinti patvirtinamąjį sprendimą. Iš tiesų šioje byloje, nepaisant galimybės susipažinti viešosiose bibliotekose su prašomų darniųjų standartų kopijomis, ieškovės gali remtis suinteresuotumu pareikšti ieškinį, nes toks susipažinimas su kopijomis bibliotekose nevisiškai atitinka tikslus, kurių jos siekė savo prašymu susipažinti su dokumentais (šiuo klausimu

žr. 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 47 punktą), taigi jos išlaiko realų interesą susipažinti su minėtais darniaisiais standartais, remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001.

21 Taip yra juo labiau kad, kaip tvirtina ieškovės (Komisija ir įstojusios į bylą šalys tam neprieštarauja), prašomi darnieji standartai yra prieinami tik labai nedaugelyje bibliotekų, kartais tik vienoje valstybės narės bibliotekoje ar bibliotekose, kurios nėra atviros visuomenei, ir prieiga prie jų yra pernelyg sudėtinga.

22 Kalbant apie mokamą prieigą prie darniųjų standartų, kurių prašoma per nacionalinių standartizavimo įstaigų valdomus prekybos taškus, reikia konstatuoti, kad ji visiškai neatitinka ieškovių siekiamo tikslo turėti galimybę laisvai ir nemokamai susipažinti su minėtais standartais, ir aiškiai nenurodo, jog nėra suinteresuotumo pareikšti ieškinį arba jis buvo prarastas (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 47 punktą).

23 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti įstojusių į bylą šalių argumentus dėl ieškovių suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo, nesant reikalo nagrinėti jų priimtinumo.

B. Dėl esmės

24 Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodo du pagrindus: pirmas grindžiamas teisės ir vertinimo klaidomis, taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį, kuria siekiama apsaugoti komercinius interesus, o antras grindžiamas teisės klaidomis dėl viršesnio viešojo intereso buvimo, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį, ir pareigos motyvuoti pažeidimu.

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo teisės ir vertinimo klaidomis, taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį, kuria siekiama apsaugoti komercinius interesus

25 Ieškovės iš esmės kritikuoja Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos išimties taikymą šioje byloje, motyvuodamos tuo, kad, pirma, prašomiems darniesiems standartams netaikoma autorių teisių apsauga ir, antra, nenustatyta žala ESK ir jos nacionalinių narių komerciniams interesams.

26 Ieškovių pirmąjį pagrindą sudaro trys dalys. Pirma ir antra dalys grindžiamos teisės klaidomis, susijusiomis su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos išimties taikymu. Trečia dalis grindžiama poveikio komerciniams interesams vertinimo klaida.

a) Dėl pirmos dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis klaidingai taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį

27 Ieškovės teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog prašomi darnieji standartai yra „Sąjungos teisės“ dalis, prieiga prie jų turi būti laisva ir nemokama, todėl joms negali būti taikoma jokia teisės susipažinti su dokumentais išimtis. Jų teigimu, privatinės teisės reglamentuojamos teisės negali būti

suteikiamos „įstatymo tekstui“, kuris turi būti laisvai prieinamas visiems, todėl šioms normoms negali būti taikoma autorių teisių apsauga. Grįsdamos savo argumentus jos remiasi 2016 m. spalio 27 d. Sprendimu *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821).

28 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, neigia šiuos argumentus.

29 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamentu Nr. 1049/2001, priimtu remiantis EB 255 straipsnio 2 dalimi (dabar – SESV 15 straipsnio 3 dalis), siekiama, kaip nurodyta jo 4 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnyje, užtikrinti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais. Pagal minėto reglamento 2 straipsnio 3 dalį ši teisė taikoma tiek šių institucijų parengtiems dokumentams, tiek iš trečiųjų šalių gautiems dokumentams, tarp kurių yra ir bet kuris juridinis asmuo, kaip tai aiškiai nurodyta to paties reglamento 3 straipsnio b punkte.

30 Teisei susipažinti su Sąjungos institucijų turimais dokumentais vis dėlto taikomi tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo arba privataus intereso pagrindais. Konkrečiai kalbant, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 11 konstatuojamąją dalį šio reglamento 4 straipsnyje numatyta išimčių, leidžiančių institucijoms nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais, jeigu jų atskleidimas darytų žalą kuriam nors iš šiuo straipsniu saugomų interesų, sistema.

31 Tarp teisės susipažinti su dokumentais išimčių yra ta, kuri įtvirtinta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje, pagal kurią „[Sąjungos] institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga: <…> komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės, <…> nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas“.

32 Remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalimi, dėl trečiosios šalies parengtų dokumentų Sąjungos institucija turi su ja pasitarti, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta to paties reglamento 4 straipsnio 1 arba 2 dalyse, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas turi arba neturi būti atskleistas. Jei atitinkama institucija mano, kad yra aišku, jog prašymas leisti susipažinti su trečiosios šalies dokumentu turi būti atmestas remiantis to paties straipsnio 1 arba 2 dalyse numatytomis išimtimis, ji, nepasikonsultavusi su trečiąją šalimi, kuri priėmė dokumentą, nesuteikia prašytojui galimybės susipažinti su dokumentu, neatsižvelgiant į tai, ar ši trečioji šalis anksčiau prieštaravo pagal šį reglamentą pateiktam prašymui susipažinti su tais pačiais dokumentais.

33 Galiausiai dėl Sąjungos institucijų diskrecijos nagrinėjant prašymus susipažinti su trečiųjų šalių dokumentais reikia pažymėti, kad institucija, kuriai pateiktas prašymas susipažinti su dokumentais, turi veiksmingai įgyvendinti Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatas, nustatančias (išskyrus jame numatytas išimtis) teisę susipažinti su visais institucijos turimais dokumentais.

34 Taigi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį atsakomybė už tinkamą šio reglamento taikymą tenka Sąjungos institucijai, kuri taip pat turi ginti sprendimo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su trečiosios šalies dokumentais galiojimą Sąjungos teismuose arba Europos ombudsmenui nagrinėjant skundą. Jeigu trečiųjų šalių dokumentų atveju institucija turėtų automatiškai sutikti su trečiosios šalies pateiktais motyvais, ji privalėtų asmenų, pateikusių prašymą susipažinti su dokumentais, atžvilgiu, o prireikus ir minėtose kontrolės institucijose ginti poziciją, kuriai pati nepritaria (pagal analogiją šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, T-59/09, EU:T:2012:75, 47 punktą).

35 Nagrinėjamu atveju iš šalių pateiktų argumentų matyti, kad jos nesutaria, pirma, dėl tariamos autorių teisių apsaugos prašomiems trečiųjų šalių dokumentams egzistavimo ir pasekmių kontrolės, kurią atitinkama Sąjungos institucija, šiuo atveju Komisija, turi atlikti, vykstant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje numatytai procedūrai, kad galėtų taikyti minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį, apimties ir intensyvumo.

36 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, mano, kad nagrinėdama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateiktą prašymą leisti susipažinti su dokumentais ji neturi teisės kvestionuoti prašomų dokumentų autorių teisių apsaugos, kuri pagal „taikytinus nacionalinės teisės aktus“ pripažįstama trečiajai šaliai, egzistavimo.

37 Ieškovės savo ruožtu priekaištauja Komisijai, kad ši nepatikrino, ar įvykdytos sąlygos, susijusios su ESK autorių teisių į prašomus darniuosius standartus egzistavimu. Taip jos netiesiogiai, bet neišvengiamai pripažįsta, kad ši institucija turi įgaliojimus išsamiai patikrinti, ar iš trečiosios šalies kilusiems prašomiems dokumentams taikoma tariama autorių teisių apsauga, ir jos apimtį.

38 Antra, šalys nesutaria dėl to, ar prašomiems darniesiems standartams gali būti taikoma autorių teisių apsauga, nes jie yra Sąjungos teisės dalis, todėl jiems būtų taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtis.

39 Taigi reikia išnagrinėti ieškovių argumentus tiek, kiek jie pirmiausia susiję su teisės klaida taikant išimtį, numatytą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje, nes Komisija pripažino prašomų darniųjų standartų autorių teisių apsaugos poveikį komerciniams interesams (žr. šio sprendimo 35 punktą), ir, antra, su teisės klaida dėl minėtų darniųjų standartų tinkamumo būti autorių teisių apsaugos objektu, nes jie yra Sąjungos teisės dalis (žr. šio sprendimo 38 punktą).

40 Pirma, reikia pabrėžti, kad autorių teisė yra intelektinės nuosavybės teisė, kuria originalaus kūrinio kūrėjui užtikrinama teisinė apsauga ir kuri, nepaisant platesnio suderinimo, lieka reglamentuojama nacionalinės teisės. Iš tiesų intelektinės nuosavybės teisės egzistavimo sąlygos ir jos apsaugos apimtis, konkrečiau – šios apsaugos išimtys, kurių nereglamentuoja nei Sąjungos suderintos nuostatos, nei tarptautinės nuostatos, su kuriomis Sąjunga ar jos valstybės narės yra susijusios, ir toliau yra apibrėžtos valstybių narių teisės aktuose (šiuo klausimu žr. generalinio advokato N. Jääskinen išvados byloje *Donner*, C-5/11, EU:C:2012:195, 24 ir 27 punktus).

41 Be to, pagal 1886 m. rugsėjo 9 d. Berne pasirašytos Berno konvencijos dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos (1971 m. liepos 24 d. Paryžiaus aktas), iš dalies pakeistos 1979 m. rugsėjo 28 d. (toliau - Berno konvencija), 5 straipsnio 2 dalį naudojimuisi autorių teisėmis ir jų įgyvendinimui negalioja jokie formalumai („automatinės apsaugos“ principas).

42 Be to, to paties kūrinio autorių teisių apsaugos apimtis gali skirtis atsižvelgiant į vietą, kur siekiama šios apsaugos. Taigi pagal Berno konvencijos 5 straipsnio 3 dalį kilmės šalyje apsaugą reglamentuoja nacionalinės teisės aktai. Tačiau jei kūrinio, kuriam taikoma apsauga pagal šią Konvenciją, autorius nėra to kūrinio kilmės šalies pilietis, jis turi šioje šalyje tokias pat teises kaip ir autoriai, esantys šios šalies piliečiai. Vis dėlto pagal to paties straipsnio 2 dalį apsaugos apimtį ir teisinės gynybos būdus, kuriais autoriams leidžiama ginti savo teises, reglamentuoja tik tos šalies, kurioje tokios apsaugos reikalaujama, įstatymai („nepriklausomos“ apsaugos principas).

43 Šiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad institucija, kuriai pateiktas prašymas leisti susipažinti su trečiųjų šalių dokumentais, turi, be kita ko, nustatyti, kai prašoma pripažinti minėtų dokumentų autorių teisių apsaugą, objektyvius ir nuoseklius duomenis, galinčius patvirtinti, kad egzistuoja atitinkamos trečiosios šalies nurodytos autorių teisės. Iš tiesų tokia kontrolė atitinka reikalavimus, susijusius su kompetencijos tarp Sąjungos ir valstybių narių pasidalijimu autorių teisių srityje.

44 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus, reikia išnagrinėti, ar taikydama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį Komisija laikėsi jai tenkančios kontrolės apimties (žr. šio sprendimo 35 punktą).

45 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, pirma, pirminiame sprendime dėl atsisakymo siekdama pateisinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos išimties taikymą Komisija nurodo ESK, kaip Europos privatinės teisės reglamentuojamai institucijai, kuriai priklauso teisės į visus jo leidinius, įskaitant Europos standartus, priklausančias autoriaus teises į prašomus darniuosius standartus. Taigi ji nusprendė, kad minėtų darniųjų standartų atskleidimas „galėtų pakenkti juridinio asmens komercinių interesų, įskaitant intelektinę nuosavybę <…>, apsaugai, nes ESK yra visų jo techninių komitetų sukurtų objektų autorių teisių turėtojas“, ir kad „dėl šios priežasties kiekvieno ESK leidinio autorių teisės ir naudojimo teisės (platinimas ir pardavimas) (įskaitant Europos standartų projektus) priklauso tik ESK ir jo nacionaliniams nariams, iš kurių galima gauti standartus (ar jų projektus).

46 Patvirtinamuoju sprendimu Komisija atmetė ieškovių priekaištus dėl prašomų darniųjų standartų autorių teisių apsaugos nebuvimo ir nurodė, kad, „priešingai, nei [jos] tvirtino, [minėtiems darniesiems standartams] yra taikoma autorių teisių apsauga, [neatsižvelgiant į tai, kad] juose iš tikrųjų yra duomenų, kurie gali būti laikomi faktiniais arba susijusiais su procedūromis“. Be to, atsakydama į ieškovių kritiką, susijusią su tuo, kad nebuvo konsultuojamasi su šiuos darniuosius standartus išleidusiu asmeniu, ji nurodė „2017 m. gegužės 17 d. ESK ir CENELEC bendrą poziciją dėl 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) pasekmių, kurioje, „remdamosi tuo sprendimu, šios organizacijos, kaip autorių teisų į Europos standartus turėtojos, aiškiai konstatavo, kad jų autorių teisių ar jų darniųjų standartų atskleidimo politikos ginčijimas nėra pagrįstas“. Todėl ji „nusprendė, kad nebūtina konsultuotis, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje, nes dokumentus išdavusio asmens (šiuo atveju atitinkamų autoriaus teisių turėtojo) pozicija jau buvo viešai paskelbta minėtame dokumente“.

47 Darytina išvada, kad savo išvadą dėl autorių teisių apsaugos taikymo darniesiems standartams Komisija grindė objektyviais ir nuosekliais duomenimis, galinčiais patvirtinti minėtų ESK nurodytų autorių teisių į standartus egzistavimą.

48 Antra, patvirtinamajame sprendime Komisija pabrėžė, kad „nors, formuluojant [prašomus darniuosius] standartus, atsižvelgiama į specifinius teisės aktų, kurie įgyvendinami [dėl] tokių standartų, aspektus, standartus formuluoja jų autoriai pakankamai kūrybingai, kad jiems būtų taikoma autorių teisių apsauga“, kad „formuluočių ilgis rodo, kad autoriai turi padaryti tam tikrus pasirinkimus (įskaitant ir dokumento struktūrą), o tai reiškia, kad gali būti taikoma autorių teisių apsauga“, ir kad „remiantis tuo, darytina išvada, kad [minėti darnieji standartai] kartu turi būti laikomi originaliu autoriaus kūriniu, kuriam taikoma apsauga pagal autorių teises reglamentuojančias taisykles“. Atlikdama tokią analizę ji įvertino šių darniųjų standartų galimybes būti autorių teisių apsaugos objektu, atsižvelgdama į originalumo ribą, kurią turi pasiekti produktas, kad būtų laikomas „kūriniu“, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją. Iš

tiesų, nors originalumo kriterijų, reikalingą tam, kad produktui būtų taikoma minėta apsauga, vis dar reglamentuoja valstybių narių teisės aktai, iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos, aiškinant savarankišką sąvoką „kūrinys“, matyti, jog tam, kad objektas galėtų būti laikomas originaliu, būtina (ir to pakanka), kad jis atspindėtų autoriaus asmenybę ir išreikštų laisvą bei kūrybingą jo pasirinkimą (žr. 2020 m. birželio 11 d. Sprendimo *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Atsižvelgdama į šią jurisprudenciją Komisija, nepadarydama klaidos, galėjo nuspręsti, kad šioje byloje nagrinėjamų darniųjų standartų atveju reikalaujamas originalumo lygis buvo pasiektas.

49 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisijai negali būti priekaištaujama dėl teisės klaidos, susijusios su kontrolės, kurią ji turėjo atlikti taikydama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį, kad būtų atsižvelgta į prašomiems darniesiems standartams taikomos apsaugos pagal autorių teises poveikį komerciniams interesams, apimtimi.

50 Antra, grįsdamos savo argumentus dėl teisės klaidos, susijusios su prašomiems darniesiems standartams galimai taikoma autorių teisių apsauga, ieškovės remiasi tuo, kad tai yra „įstatymo tekstai“, ir 2016 m. spalio 27 d. Sprendimu *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821).

51 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1025/2012 2 straipsnio c punkte darnusis standartas apibrėžiamas kaip techninė specifikacija, kurią Komisijos prašymu priima Europos standartizacijos organizacija, skirta taikyti Sąjungos suderintiems teisės aktams, kurių laikytis neprivaloma.

52 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) 40 punkte Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė, kad toks darnusis standartas, koks buvo nagrinėjamas pagrindinėje byloje, priimtas remiantis [antrine teise], kurio nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, yra Sąjungos teisės dalis.

53 Vis dėlto reikia konstatuoti, kaip tai daro Komisija, kad iš 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) negalima daryti išvados, kad Teisingumo Teismas pripažino negaliojančia darniųjų standartų paskelbimo tvarką, nustatytą Reglamento Nr. 1025/2012 10 straipsnio 6 dalyje, pagal kurią skelbiamos tik nuorodos į minėtus standartus. Priešingai, Teisingumo Teismas atsižvelgė į Sąjungos teisės aktų leidėjo sprendimą susieti su darniaisiais standartais susijusių teisinių pasekmių egzistavimą su jų nuorodų paskelbimu Oficialiojo leidinio C serijoje (2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction*, C-613/14, EU:C:2016:821, 37, 40 ir 43 punktai).

54 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės klaidingai teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog 2016 m. spalio 27 d. Sprendime *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) Teisingumo Teismas nustatė, kad prašomi darnieji standartai yra „Sąjungos teisės“ dalis, galimybė susipažinti su tokiais standartais turi būti laisva ir nemokama, todėl jiems negali būti taikoma jokia teisės susipažinti su dokumentais išimtis.

55 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

b) Dėl antros dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį

56 Ieškovių teigimu, net jeigu teoriškai prašomiems darniesiems standartams būtų galima taikyti autorių teisių apsaugą, ji nėra jiems taikoma, nes jie nėra „individualūs intelekto kūriniai“, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, kad būtų galima pasinaudoti tokia apsauga.

57 Šiuo klausimu, kadangi, kaip pažymėta šio sprendimo 40 punkte, autorių teisių taikymo sąlygos, taip pat šios teisės apsaugos apimtis, ypač šios apsaugos išimtys, tebėra reglamentuojamos valstybių narių, kurios gali laisvai nustatyti oficialių teisėkūros, administracinio ar teisminio pobūdžio tekstų apsaugą, įstatymų ir, kaip matyti iš jurisprudencijos, minėtas sąlygas galima ginčyti tik valstybių narių teismuose (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2011 m. kovo 8 d. Nuomonės 1/09, EU:C:2011:123, 80 punktą ir 2007 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *Document Security Systems / ECB*, T-295/05, EU:T:2007:243, 56 punktą), priešingai, nei tvirtina ieškovės, Komisija neturėjo teisės nagrinėti taikytinos nacionalinės teisės nustatytų sąlygų, kad būtų galima patikrinti, ar prašomiems darniesiems standartams iš tiesų taikoma autorių teisių apsauga, o tokio nagrinėjimo neapima jai suteikti kontrolės įgaliojimai, vykstant susipažinimo su dokumentais procedūrai.

58 Be to, ieškovių argumentas, kad rengiant prašomus darniuosius standartus ESK nesuteikia laisvo ir kūrybinio pasirinkimo, yra visiškai nepagrįstas.

59 Iš tiesų ieškovės tvirtina, kad, pirma, prašomi darnieji standartai „yra vien techninių charakteristikų ir (arba) bandymų procedūrų sąrašai, todėl už jų parengimą atsakingas asmuo neturi realaus kūrybinio pasirinkimo, kuris galėtų būti laikomas jo asmenybės išraiška arba intelektine kūryba“, ir, antra, „[minėtų darniųjų standartų] koncepcija taip pat neleidžia daryti laisvų ir kūrybinių sprendimų, pavyzdžiui, dėl standartų išdėstymo, struktūros, kalbos ir kitų esminių savybių, nes šiuos standartizacijos aspektus reglamentuoja pačių standartų rinkiniai, kuriais stipriai apribojamas galimas standartizacijos įstaigų kūrybingumas“. Ieškovės pateikia tik teiginius, bet nepagrindžia jų analize ir nepaneigia patvirtinamajame sprendime nurodytų Komisijos argumentų (žr. šio sprendimo 48 punktą), susijusių su darniųjų standartų originalumo laipsniu, kuris matyti iš nagrinėjamų tekstų ilgio, o tai reiškia jų autorių pasirinkimą, įskaitant dėl jų struktūros. Be to, jos nenurodo, kodėl standartizacijos srityje taikomais teisės aktais nustatyti kūrybingumo apribojimai yra tokie, kad patys darnieji standartai negali pasiekti Sąjungos lygiu reikalaujamo originalumo lygio.

60 Taigi pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

c) Dėl trečios dalies, grindžiamos poveikio komerciniams interesams vertinimo klaida

61 Ieškovės tvirtina, kad Komisija neįrodė, kaip prašomų darniųjų standartų atskleidimas pakenktų ESK ir jos nacionalinių narių komerciniams interesams. Jos teigia, kad net jeigu teoriškai šiems darniesiems standartams būtų taikoma autorių teisių apsauga ir net jei minėti darnieji standartai būtų laikomi individualiu intelekto kūriniu, patvirtinamasis sprendimas vis tiek turėtų būti panaikintas, nes Komisija neįrodė, kad buvo pakenkta ESK, kaip darniųjų standartų autorės, komerciniams interesams.

62 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, neigia šiuos argumentus.

63 Šiuo klausimu reikia priminti, kad atsisakymui leisti susipažinti su dokumentu pagrįsti iš principo nepakanka to, kad dokumentas yra susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje minima veikla ar interesu, atitinkama institucija taip pat turi įrodyti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pakenkti šiame straipsnyje numatyta išimtimi saugomam interesui, ir kad rizika pakenkti šiam interesui yra protingai numatoma, o ne vien hipotetinė. Tai taip pat taikytina trečiajam asmeniui, jeigu su juo konsultuojamasi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje numatytą konsultavimosi procedūrą, nes minėtos straipsnio tikslas yra sudaryti sąlygas institucijai įvertinti, ar taikoma to straipsnio 1 ar 2 dalyje numatyta išimtis (2018 m. vasario 5 d. Sprendimo *Pari Pharma / EMA*, T-235/15, EU:T:2018:65, 69 punktas).

64 Nagrinėjamu atveju iš patvirtinamojo sprendimo aiškiai matyti, kad Komisija atsisakymą atskleisti prašomus darniuosius standartus grindė dviem susijusiais, tačiau skirtingais, ESK ir jo nacionalinių narių komercinių interesų pažeidimais, t. y. pirma, šių darniųjų standartų autorių teisių apsauga ir, antra, rizika, kad ESK ir jos nacionaliniai nariai surinks mažiau mokesčių už prieigą prie minėtų darniųjų standartų, jei prieigą prie šių darniųjų standartų Komisija suteiktų nemokamai.

65 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip teigia Komisija, standartų pardavimas yra esminė visų standartizavimo įstaigų ekonominio modelio sudedamoji dalis. Dėl laisvos ir nemokamos visuomenės prieigos prie šių standartų kiltų grėsmė šiam modeliui ir šios organizacijos turėtų visiškai pergalvoti savo organizavimosi būdą; taip būtų sukelta didelė rizika naujų standartų rengimui ir galimybei naudotis metodu, įrodančiu produkto atitiktį Sąjungos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, taikant vienodą metodą.

66 Vadinasi, kaip buvo nustatyta nagrinėjant pirmojo pagrindo pirmą ir antrą dalis (žr. šio sprendimo 47 punktą), kadangi Komisija pagrįstai konstatavo, kad prašomiems darniesiems standartams taikoma autorių teisių apsauga, dėl kurios suinteresuoti asmenys gali turėti prieigą prie jų tik sumokėję nustatytus mokesčius (žr. šio sprendimo 19 punktą), jų nemokamas atskleidimas remiantis Reglamentu 1049/2001 gali konkrečiai ir realiai paveikti ESK ir jo nacionalinių narių komercinius interesus, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 63 punkte nurodytą jurisprudenciją.

67 Bet kuriuo atveju, kaip teisingai teigia Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, visuomenės teisė laisvai susipažinti su standartais neginčijamai pažeistų ESK intelektinės nuosavybės apsaugą, nes šiems standartams taikomos pirkėjams nustatytos licencijos sąlygos. Standartų atskleidimo kontrolės nebuvimas akivaizdžiai turėtų įtakos ESK komerciniams interesams.

68 Šios išvados nepaneigia ieškovių argumentas, kad prašomų darniųjų standartų rengimo procese ESK veikia kaip viešoji valdžia, vykdydama viešąsias funkcijas, kurios nesusijusios su komerciniu interesu.

69 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1025/2012 10 straipsnį darniuosius standartus Komisijos iniciatyva, jos vadovaujama ir kontroliuojama rengia arba, kai reikia, peržiūri viena iš trijų Europos standartizacijos organizacijų. Šiuo tikslu minėtame reglamente pripažįstamos trys Europos standartizacijos organizacijos, t. y. ESK, Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas (*Cenelec*) ir Europos telekomunikacijų standartų institutas (ETSI). Šios organizacijos yra pelno nesiekiančios asociacijos, ESK ir *Cenelec* yra įsteigtos pagal Belgijos privatinę teisę, o ETSI – pagal Prancūzijos teisę.

70 Vis dėlto, priešingai, nei teigia ieškovės, iš Europos standartizacijos sistemą reglamentuojančių nuostatų visiškai nematyti, kad darniųjų standartų rengimo procese ESK veikia kaip viešoji valdžia, vykdydama viešąsias funkcijas, kurios nesusijusios su komerciniu interesu.

71 Aplinkybė, kad Europos standartizacijos organizacijos, įskaitant ESK, prisideda prie viešojo intereso užduočių vykdymo, teikdamos sertifikavimo paslaugas, susijusias su atitiktimi taikytiniems teisės aktams, nekeičia jų, kaip ekonominę veiklą vykdančių privačių subjektų, statuso (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2018 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Falcon Technologies International / Komisija*, T-875/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:877, 47 punktą).

72 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kaip tai padarė Komisija, kad viešojo kapitalo įmonė gali turėti komercinių interesų, taigi taip *a fortiori* turi būti ir privataus subjekto atveju, net jeigu jis prisideda prie viešojo intereso užduočių vykdymo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2018 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Falcon Technologies International / Komisija*, T-875/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:877, 49 punktą).

73 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką Komisija įrodė, jog prašomų darniųjų standartų atskleidimas gali konkrečiai ir realiai pakenkti ESK ar jo nacionalinių narių komerciniams interesams ir kad rizika pakenkti šiems interesams yra protingai numatoma, o ne vien hipotetinė, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 63 punkte nurodytą jurisprudenciją.

74 Taigi reikia atmesti pirmojo pagrindo trečią dalį ir visą šį pagrindą.

2. Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis dėl viršesnio viešojo intereso buvimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį, ir pareigos motyvuoti pažeidimu

75 Ieškovės priekaištauja Komisijai, kad ši padarė teisės klaidų, kai nusprendė, kad joks viršesnis viešasis interesas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį, nepateisina prašomų darniųjų standartų atskleidimo, ir nepakankamai motyvavo atsisakymą pripažinti viršesnio viešojo intereso buvimą.

76 Šį ieškinio pagrindą sudaro trys dalys. Pirma dalis grindžiama teisės klaida dėl viršesnio viešojo intereso, kuriuo remiantis reikia suteikti galimybę laisvai susipažinti su įstatymu, buvimo. Antra dalis grindžiama teisės klaida dėl viršesnio viešojo intereso, kurį lemia pareiga laikytis skaidrumo aplinkos srityje, buvimo. Trečia dalis grindžiama nepakankamu Komisijos atsisakymo pripažinti viršesnio viešojo intereso egzistavimą motyvavimu.

77 Pirmiausia reikia išnagrinėti antro pagrindo trečią dalį.

a) Dėl trečios dalies, grindžiamos nepakankamu Komisijos atsisakymo pripažinti viršesnio viešojo intereso egzistavimą motyvavimu

78 Ieškovės tvirtina, kad, pirma, patvirtinamajame sprendime Komisija nepakankamai motyvavo, kodėl atmetė kartotiniame prašyme nurodytus argumentus dėl viršesnio viešojo intereso, pateisinančio galimybę susipažinti su prašomais darniaisiais standartais, buvimo.

79 Šiuo klausimu ieškovės tvirtina, kad Komisija neišreiškė savo pozicijos dėl svarbiausių jų kartotiniame prašyme pateiktų argumentų, susijusių su tuo, kad 2016 m. spalio 27 d. Sprendime *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) darnieji standartai buvo kvalifikuoti kaip „Sąjungos teisė“. Konkrečiai jos mano, kad Komisija nepaaiškino, kodėl jų argumentas, susijęs su būtina prieiga prie teisės teisinėje valstybėje, neturėtų būti laikomas viršesniu viešuoju interesu.

80 Antra, ieškovių teigimu, Komisija nemotyvavo savo argumentų, susijusių su priešingų interesų palyginimu, kaip tai suprantama pagal 2008 m. liepos 1 d. Sprendime *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374) suformuotą jurisprudenciją, ir taip jas paskatino manyti, kad toks palyginimas nebuvo atliktas.

81 Komisija neigia ieškovių argumentus ir teigia, kad ji pakankamai teisiškai motyvavo atsisakymą pripažinti viršesnio viešojo intereso buvimą.

82 Visų pirma reikia priminti, kad pareiga motyvuoti yra bendrasis Sąjungos teisės principas, įtvirtintas SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalyje, pagal kurį kiekvienas Sąjungos institucijų priimtas teisės aktas turi būti motyvuotas (žr. 2020 m. vasario 6 d. Sprendimo *Compañía de Tranvías de la Coruña / Komisija*, T-485/18, EU:T:2020:35, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Ši Europos Sąjungos institucijoms tenkanti pareiga motyvuoti savo aktus yra ne tik formalus rūpestis, bet ja siekiama leisti Sąjungos teismui atlikti jų teisėtumo kontrolę, o suinteresuotiems asmenims – žinoti priemones pateisinančias aplinkybes, siekiant apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas yra pagrįstas. Taigi suinteresuotieji asmenys gali veiksmingai pasinaudoti teise pareikšti ieškinį tik jeigu jie tiksliai žino nagrinėjamo akto turinį ir motyvus (žr. 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Mélin / Parlamentas*, T-726/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:816, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

83 Kalbant apie Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų taikymą, buvo nuspręsta, kad institucijos pareiga motyvuoti sprendimą, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti su dokumentu, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis galėtų žinoti, ar sprendimas yra pagrįstas, o gal jame yra trūkumų, dėl kurių galima ginčyti jo galiojimą, ir, antra, sudaryti galimybę Sąjungos teismui vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę. Šios pareigos apimtis priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių (žr. 2020 m. vasario 6 d. Sprendimo *Compañía de Tranvías de la Coruña / Komisija*, T-485/18, EU:T:2020:35, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

84 Iš jurisprudencijos matyti, kad pareiga motyvuoti nereiškia, jog atitinkama institucija turi atsakyti į visus argumentus, pateiktus per procedūrą, per kurią buvo priimtas galutinis ginčijamas sprendimas (žr. 2018 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Psara ir kt. / Parlamentas*, T-639/15–T-666/15 ir T-94/16, EU:T:2018:602, 134 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

85 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad patvirtinamajame sprendime Komisija pateikė savo atsakymus į kartotiniame prašyme esančius ieškovių argumentus, susijusius su tariamu viršesnių viešųjų interesų, kylančių, pirma, iš aiškinimo, kurį Teisingumo Teismas pateikė 2016 m. spalio 27 d. Sprendime *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821), ir, antra, iš tariamų skaidrumo pareigų aplinkos srityje, nurodytų 4 punkte „Viršesnio viešojo intereso, kuris pateisina atskleidimą, nebuvimas“.

86 Šiuo klausimu, pirma, Komisija nurodė, kad, kaip ji paaiškino patvirtinamojo sprendimo 2.1 punkte, skirtame fizinio ar juridinio asmens komercinių interesų apsaugos sąlygos nagrinėjimui, 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) poveikis turi būti vertinamas atsižvelgiant į to sprendimo priėmimo aplinkybes. Taigi, jos teigimu, minėtu sprendimu „nenustatoma pareiga imtis iniciatyvos skelbti darniuosius standartus Oficialiajame leidinyje, taip pat automatiškai nenustatomas viršesnis viešasis interesas, pateisinantis jų atskleidimą“.

87 Antra, Komisija atmetė ieškovių tvirtinimus, susijusius su skaidrumo pareigomis aplinkos srityje, kurios laikomos turinčiomis viršesnį viešąjį interesą, palyginti su interesu, susijusiu su konkretaus fizinio ar juridinio asmens komercinių interesų apsauga, iš esmės teigdama, kad jie netaikytini šioje byloje.

88 Trečia, Komisija pridūrė, kad ji, be kita ko, negalėjo nustatyti viršesnio viešojo intereso, pateisinančio tokį atskleidimą.

89 Iš to matyti, kad patvirtinamajame sprendime, žinoma, glaustai, bet aiškiai nurodyta, kad ieškovės nepateikė jokio argumento, įrodančio viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomų darniųjų standartų atskleidimą, buvimą. Komisija taip pat pridūrė, kad negalėjo nustatyti jokio viršesnio viešojo intereso, pateisinančio tokį atskleidimą.

90 Be to, tiek, kiek tam tikrais savo argumentais ieškovės iš tikrųjų ginčija patvirtinamajame sprendime pateiktų motyvų pagrįstumą dėl viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomų darniųjų standartų atskleidimą, nebuvimo, tokie argumentai neturi reikšmės nagrinėjant šią ieškinio pagrindo dalį.

91 Be to, reikia priminti, kad nors Komisija privalo nurodyti motyvus, pateisinančius vienos iš Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų teisės susipažinti su dokumentais išimčių taikymą šioje byloje, vis dėlto ji neprivalo pateikti daugiau informacijos, nei reikia, kad pareiškėjas suprastų jos sprendimo priėmimo priežastis, o Bendrasis Teismas galėtų patikrinti to sprendimo teisėtumą (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Bonnafous / Komisija*, T-646/18, EU:T:2020:120, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

92 Tokiomis aplinkybėmis antrojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

b) Dėl pirmos dalies, grindžiamos teisės klaida dėl viršesnio viešojo intereso, kuriuo remiantis reikia suteikti galimybę laisvai susipažinti su įstatymu, buvimo

93 Ieškovės tvirtina, kad darant prielaidą, jog prašomiems darniesiems standartams gali būti taikoma išimtis, susijusi su poveikiu komerciniams interesams, egzistuoja viršesnis viešasis interesas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę frazę, leidžiantis atskleisti minėtus darniuosius standartus, t. y. užtikrinti laisvą prieigą prie įstatymo. Konkrečiai kalbant, šių darniųjų standartų priklausymas Sąjungos teisei „reiškia konstitucinį reikalavimą suteikti galimybę laisvai su jais susipažinti“.

94 Ieškovių teigimu, kadangi prašomi darnieji standartai yra Sąjungos teisės dalis, kaip Teisingumo Teismas nusprendė 2016 m. spalio 27 d. Sprendime *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821), egzistuoja „automatiškas viršesnis viešasis interesas“, pateisinantis šių darniųjų standartų atskleidimą. Jos, be kita ko, remiasi teisinio saugumo principu, kurį galėtų užtikrinti tik tinkamas teisės paskelbimas adresatui oficialiąja kalba. Ieškovės taip pat nurodo Europos Žmogaus

Teisių Teismo praktiką dėl teisės prieinamumo. Be to, jos pabrėžia ryšį tarp standartų prieinamumo ir gero vidaus rinkos veikimo. Galiausiai jos teigia, kad, remiantis Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje numatytu gero administravimo principu, taip pat laisvu prekių judėjimu ir laisvu paslaugų teikimu, garantuojamais SESV 34 ir 56 straipsniuose, standartai turėtų būti laisvai prieinami.

95 Bet kuriuo atveju ieškovės tvirtina, kad patvirtinamasis sprendimas pažeidžia Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį, nes Komisija neišnagrinėjo, ar egzistuoja viešasis interesas atskleisti dokumentus, ir apskritai nepalygino interesų atskleisti informaciją ir tokiam atskleidimui prieštaraujančių interesų. Šiuo klausimu ieškovės ginčija teiginį, kad pateikė tik bendras pastabas, kurios neįrodo, jog skaidrumo principas šiuo atveju turi ypatingą reikšmę. Iš tiesų šiuo atveju pakaktų atsižvelgti į ypatingą prašomų darniųjų standartų pobūdį, kad galima būtų pateisinti konkretaus viešojo intereso, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, atskleisti standartus buvimą.

96 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, neigia šiuos argumentus.

97 Pirmiausia pažymėtina, kad net tokiu atveju, kai Komisija, kaip šioje byloje, remiasi bendrąja prezumpcija, siekdama neleisti susipažinti su prašomais dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, neatmetama galimybė įrodyti, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis minėtų dokumentų atskleidimą pagal minėtos nuostatos paskutinę frazę (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Spirlea / Komisija*, T-306/12, EU:T:2014:816, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

98 Priešingai, tas, kas tvirtina, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas, turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, pateisinančias atitinkamų dokumentų atskleidimą, o vien bendro pobūdžio argumentų negali pakakti siekiant įrodyti, kad viršesnis viešasis interesas yra svarbesnis už priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti nagrinėjamus dokumentus (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

99 Nagrinėjamu atveju ieškovės iš tikrųjų siekia, kad darniųjų standartų kategorijai būtų visiškai netaikoma Reglamente Nr. 1049/2001 nustatyta išimčių sistema dėl to, kad jie priklauso „Sąjungos teisei“, kuri turi būti laisvai ir nemokamai prieinama visuomenei.

100 Vis dėlto, pirma, atsižvelgiant į šio sprendimo 98 punkte primintą jurisprudenciją, tokių bendrojo pobūdžio argumentų nepakanka siekiant nustatyti, kad viršesnis viešasis interesas laisvai ir nemokamai susipažinti su Sąjungos teise, įskaitant darniuosius standartus, net jei būtų realus, yra svarbesnis už priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti minėtus standartus.

101 Visų pirma, be bendrų teiginių dėl būtinybės „Sąjungos teisę“ padaryti prieinamą, ieškovės nenurodo konkrečių motyvų, kurie nagrinėjamu atveju pateisintų prašomų darniųjų standartų atskleidimą. Konkrečiai kalbant, jos nepaaiškina, kodėl šių darniųjų standartų atskleidimas turėtų būti viršesnis už ESK ar jo nacionalinių narių komercinių interesų apsaugą. Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 98 punkte minėtos jurisprudencijos, nors taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį įrodinėjimo našta tenka Sąjungos institucijai, kuri remiasi šia išimtimi, kalbant apie šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį, tai turi įrodyti tie, kurie tvirtina, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, kaip tai suprantama pagal šios nuostatos paskutinę sakinio dalį.

102 Be to, net darant prielaidą, kad bendri teiginiai dėl intereso turėti laisvą ir nemokamą prieigą prie darniųjų standartų buvimo turėtų būti priimti, prašomų darniųjų standartų atskleidimas nagrinėjamu atveju negali leisti patenkinti tokio intereso. Iš tiesų prieigai prie darniųjų standartų taikomi tokie apribojimai, kaip nacionalinių standartizacijos institucijų nustatytų mokesčių mokėjimas, remiantis Europos standartizacijos sistema, arba nemokamas susipažinimas su jais tam tikrose bibliotekose, neatsižvelgiant į teisės, kurią tokių standartų sukūrimas suteiktų jų kūrėjams, pobūdį. Taigi reikia pritarti Komisijos vertinimui, kad viešasis interesas užtikrinti Europos standartizacijos sistemos, kuria siekiama skatinti laisvą prekių judėjimą, garantuojant minimalų lygiaverčio saugumo lygį visose Europos šalyse, funkcionalumą yra svarbesnis už galimybę užtikrinti laisvą ir nemokamą prieigą prie darniųjų standartų.

103 Antra, toks ieškovių pasirinkimas, kai jos prašo jurisprudencijoje pripažinti laisvą ir nemokamą prieigą prie darniųjų standartų taikant Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytą mechanizmą, tačiau neginčija Europos standartizacijos sistemos, negali būti laikomas tinkamu. Iš tiesų Reglamente Nr. 1025/2012, pirma, aiškiai numatyta, kaip priminta šio sprendimo 53 punkte, tik nuorodų į darniuosius standartus skelbimo tvarka ir, antra, kaip nurodyta šio sprendimo 19 punkte, asmenims, norintiems pasinaudoti su jais susijusia atitikties prezumpcija, suteikiama galimybė už užmokestį susipažinti su minėtais standartais.

104 Šiuo klausimu reikia pažymėti: patvirtinamajame sprendime Komisija nusprendė, kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisina pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį prašomų darniųjų standartų atskleidimo. Komisijos teigimu, 2016 m. spalio 27 d. Sprendime *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821), kuriuo ieškovės remiasi grįsdamos savo teiginį dėl viršesnio viešojo intereso užtikrinti teisės prieinamumą, neįtvirtinta pareiga imtis iniciatyvos skelbti darniuosius standartus Oficialiajame leidinyje, juo taip pat automatiškai nenustatomas viršesnis viešasis interesas, pateisinantis jų atskleidimą.

105 Šiame Komisijos atliktame vertinime nėra jokios klaidos.

106 Iš tiesų ieškovių teiginys grindžiamas pasekmėmis, kurias jos pačios kildina iš to, kad 2016 m. spalio 27 d. Sprendime *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821) Teisingumo Teismas darniuosius standartus kvalifikavo kaip „Sąjungos teisę“. Taigi jos iš esmės teigia, kad darniųjų standartų priklausymas Sąjungos teisei „reiškia konstitucinį reikalavimą suteikti galimybę laisvai su jais susipažinti“.

107 Vis dėlto, be to, kad ieškovės nenurodo tikslaus „konstitucinės tvarkos principo“, kuris nustatytų laisvos ir nemokamos prieigos prie darniųjų standartų reikalavimą, šaltinio, jos niekaip nepagrindžia priežasties, dėl kurios tokiems standartams turėtų būti taikomas „įstatymams“ skirtas skelbimo ir prieinamumo reikalavimas, nors standartai nėra privalomi, sukelia su jais susijusias teisines pasekmes tik suinteresuotiems asmenims ir su jais galima nemokamai susipažinti tik tam tikrose valstybių narių bibliotekose.

108 Taigi antrojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

c) Dėl antros dalies, grindžiamos teisės klaida dėl viršesnio viešojo intereso, susijusio su skaidrumo pareiga aplinkos srityje, buvimo

109 Ieškovės teigia, pirma, kad prašomuose darniuosiuose standartuose yra informacijos apie aplinką, kuri lemia viršesnį viešąjį interesą, pateisinantį jų atskleidimą pagal Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus

aplinkosaugos klausimais, Europos bendrijos vardu patvirtintos 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB (OL L 124, 2005, p. 1; toliau – Orhuso konvencija), 5 straipsnio 3 dalies b punktą, įgyvendintą Reglamento Nr. 1367/2006 4 straipsnio 2 dalies a punktu. Antra, standartai susiję su teršalų išmetimu į aplinką, todėl jų atskleidimas turi viršesnį viešąjį interesą, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 6 straipsnio 1 dalį.

110 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, neigia šiuos argumentus.

111 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1367/2006 1 straipsnyje numatyta, kad juo (kaip ir Reglamentu Nr. 1049/2001) siekiama, kad Sąjungos institucijų ir organų turima informacija apie aplinką būtų kuo plačiau sistemiškai prieinama ir platinama.

112 Siekiant išnagrinėti ieškovių argumentus, kad dėl skaidrumo pareigos aplinkos srityje egzistuoja viršesnis viešasis interesas, reikia išsiaiškinti, su sąlyga, kad prašomuose darniuosiuose standartuose yra su aplinka susijusios informacijos, ar to pakanka padaryti išvadą, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti tokius standartus. Tada prireikus svarbu išanalizuoti klausimą, ar prašomi darnieji standartai susiję su teršalų išmetimu į aplinką, todėl pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį egzistuoja viršesnis viešasis interesas juos atskleisti.

1) Dėl viršesnio viešojo intereso egzistavimo prašymų dėl informacijos apie aplinką atveju

113 Ieškovės iš esmės teigia, kad pagal Orhuso konvencijos 5 straipsnio 3 dalies b punkto nuostatas, įgyvendintas Reglamento Nr. 1367/2006 4 straipsnio 2 dalies a punktu, Komisija privalėjo aktyviai platinti prašomus darniuosius standartus.

114 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad tiek Orhuso konvencijos 5 straipsnio 3 dalies b punkte, tiek Reglamento Nr. 1367/2006 4 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytas įpareigojimas aktyviai platinti informaciją apie aplinką, tačiau šiuo klausimu nenurodomas „viršesnis viešasis interesas“.

115 Iš tiesų reikia pažymėti, kaip tai padarė Komisija, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys yra vienintelė šio reglamento nuostata, kurioje pateikta aiški ir konkreti nuoroda į „viršesnį visuomenės [viešąjį] interesą“, ir kad ji susijusi tik su atvejais, kai informacijos prašoma dėl dujų ar teršalų išmetimo į aplinką.

116 Kita vertus, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje kalbama tik apie „visuomenės [viešąjį] interesą“ atskleisti informaciją, o ne apie „viršesnį“ viešąjį interesą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pabaigą. Taigi iš Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antro sakinio nematyti, kad su aplinka susijusios informacijos atskleidimas visada reiškia viršesnį viešąjį interesą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2015 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *ClientEarth ir International Chemical Secretariat / ECHA*, T-245/11, EU:T:2015:675, 189 punktą).

117 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad viršesnis viešasis interesas atskleisti prašomus darniuosius standartus neatsiranda vien dėl aplinkybės (darant prielaidą, jog ji įrodyta), kad juose yra informacijos apie aplinką.

118 Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš Orhuso konvencijos 5 straipsnio 3 dalies b punkto, kuris įgyvendintas Reglamento Nr. 1367/2006 4 straipsnio 2 dalies a punktu, pareiga aktyviai platinti informaciją taikoma Sąjungos teisės aktams, susijusiems su aplinka, taip pat su aplinka susijusiems politiniams dokumentams, planams ir programų tekstams. Nors prašomi darnieji

standartai yra Sąjungos teisės dalis, vis dėlto jie nėra Sąjungos teisės aktai, kurie griežtai reglamentuojami Sutartyse ir priklauso išimtinei Sąjungos institucijų, turinčių įgaliojimus šioje srityje, kompetencijai. Darytina išvada, jog ieškovių teiginys, kad Komisija privalėjo aktyviai platinti prašomus darniuosius standartus, grindžiamas klaidinga prielaida, kad minėti darnieji standartai priklauso „Sąjungos teisės aktų, susijusių su aplinka“, kategorijai.

119 Be to, tiek Orhuso konvencijoje, tiek Reglamente Nr. 1367/2006 numatyta galimybė visuomenei gauti informaciją apie aplinką pateikus prašymą arba atitinkamoms institucijoms aktyviai platinant informaciją. Vis dėlto, kadangi įstaigos ir institucijos gali netenkinti prašymo leisti susipažinti su informacija tais atvejais, kai tai informacijai taikomos tam tikros išimtys, manytina, kad jos neprivalo aktyviai jos platinti. Iš tiesų priešingu atveju nagrinėjamos išimtys netektų bet kokio veiksmingumo, o tai akivaizdžiai nesuderinama su Orhuso konvencijos ir minėto reglamento idėja bei tekstu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, T-111/11, EU:T:2013:482, 128 punktą).

2) Dėl informacijos, susijusios su teršalų išmetimu į aplinką, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį, buvimo

120 Iš Reglamento Nr. 1367/2006 1 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su jo 2 straipsnio 1 dalies d punktu, iš esmės matyti, kad minėto reglamento tikslas – užtikrinti teisę gauti informaciją apie veiksnius, pavyzdžiui, teršalų išmetimą, kurie turi arba gali turėti įtakos aplinkos elementams, nurodytiems to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktyje, visų pirma orui, vandeniui ir žemei.

121 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta teisinė prezumpcija, kad „informacijos, susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“, išskyrus informaciją apie tyrimus, atskleidimas laikomas viršesniu viešuoju interesu, palyginti su interesu, susijusiu su konkretaus fizinio ar juridinio asmens komercinių interesų apsauga, todėl minėtų komercinių interesų apsauga negali būti remiamasi, siekiant uždrausti šios informacijos atskleidimą. Numatant tokią prezumpciją minėtu straipsniu leidžiama konkrečiai įgyvendinti kuo platesnės galimybės leisti susipažinti su Sąjungos institucijų ir organų turimais dokumentais suteikimo principą (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe*, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 54 punktą).

122 Vis dėlto iš Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio formuluotės matyti, kad šioje nuostatoje numatyta informacija, „susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“, t. y. informacija apie teršalų išmetimą arba susijusi su juo, o ne informacija, tiesiogiai ar netiesiogiai turinti ryšį su teršalų išmetimu į aplinką. Tokį aiškinimą patvirtina Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos d punktas, kuriame nurodyta „informacija apie teršalų išmetimą“ (2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe*, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 78 punktas).

123 Atsižvelgiant į pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį siekiamą tikslą – užtikrinti principinę teisę gauti „informaciją, <…> susijusią su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“, ši sąvoka turi būti suprantama kaip apimanti, be kita ko, duomenis, leidžiančius visuomenei sužinoti, kas faktiškai buvo arba bus, kaip galima numatyti, išleista į aplinką įprastinėmis arba realistiškomis produkto arba aptariamos medžiagos naudojimo sąlygomis, atitinkančiomis tas, dėl kurių išduotas leidimas pateikti šį produktą ar šią medžiagą rinkai, ir vyraujančiomis zonoje, kurioje numatyta naudoti minėtą produktą ar medžiagą. Taigi minėta sąvoka turi būti aiškinama kaip apimanti, be kita ko, duomenis apie tokiomis sąlygomis faktiškai išmestų ar numatomų

išmesti iš minėto produkto arba minėtos medžiagos teršalų pobūdį, sudėtį, kiekį, laiką ir vietą (2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe*, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 79 punktas).

124 Į sąvoką „informacija, <…> susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“, taip pat turėtų būti įtraukta informacija, leidžianti visuomenei kontroliuoti, ar teisingai atliktas faktiškai išmestų arba numatomų išmesti teršalų vertinimas, kuriuo remdamasi kompetentinga institucija suteikė leidimą naudoti produktą ar aptariamą medžiagą, ir duomenys apie tokio teršalų išmetimo į aplinką poveikį. Iš Reglamento Nr. 1367/2006 2 konstatuojamosios dalies iš esmės matyti, kad šiame reglamente užtikrinama teise gauti informaciją apie aplinką siekiama, be kita ko, sudaryti veiksmingesnes galimybes visuomenei dalyvauti priimant sprendimus ir kartu patvirtinti kompetentingų institucijų pareigą atsiskaityti, taip prisidedant prie visuomenės informuotumo ir paramos priimtiems sprendimams. Kad visuomenė galėtų būti tikra, jog kompetentingų institucijų aplinkos srityje priimti sprendimai yra pagrįsti, ir galėtų veiksmingai dalyvauti sprendimų priėmimo aplinkos srityje procese, ji turi turėti teisę gauti informaciją, leidžiančią patikrinti, ar teršalų išmetimas buvo teisingai įvertintas, ir jai turi būti sudarytos galimybės logiškai suprasti, kaip minėtas teršalų išmetimas pakenks aplinkai (2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe*, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 80 punktas).

125 Vis dėlto, net jeigu sąvokos „informacija, <…> susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“ nereikia aiškinti siaurai, ji taip pat negali apimti visos informacijos, turinčios kokį nors ryšį, net ir tiesioginį, su teršalų išmetimu į aplinką. Jeigu minėta sąvoka būtų aiškinama kaip apimanti tokią informaciją, ji aprėptų didžiąją dalį sąvokos „informacija apie aplinką“ pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies d punktą. Taip aiškinant būtų panaikintas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos institucijų galimybės neatskleisti informacijos, motyvuojant tuo, kad nukentėtų fizinių arba juridinių asmenų komercinių interesų apsauga, veiksmingumas ir kiltų grėsmė pusiausvyrai, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo užtikrinti tarp skaidrumo tikslo ir šių interesų apsaugos. Toks aiškinimas taip pat neproporcingai pakenktų tarnybinės paslapties apsaugai, užtikrinamai pagal SESV 339 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe*, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 81 punktą).

126 Be to, jei sąvoka „informacija, <…> susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, nebūtų apribota tik informacija, susijusia su iš tiesų į aplinką išmestais teršalais, ji vis tiek neapimtų informacijos, susijusios su galimu teršalų išmetimu (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe*, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 73 punktą).

127 Šiuo atveju, Komisijos nuomone, kuriai šiuo klausimu ieškovės neprieštaravo, prašomuose darniuosiuose standartuose tik aprašomi bandymai ir metodai, parengti siekiant įvykdyti saugumo reikalavimus prieš pateikiant rinkai tam tikrus produktus. Vis dėlto juose nėra jokios informacijos, turinčios ar galinčią turėti įtakos Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktyje nurodytiems aplinkos elementams, tačiau juose yra informacijos apie geriausias priemones žaislų saugumui užtikrinti ir apie tai, kaip užkirsti kelią tam tikram nikelio poveikiui, kai jis ilgai liečiasi su oda.

128 Kaip teisingai teigia Komisija, vien tai, kad prašomi darnieji standartai iš dalies susiję su cheminėmis medžiagomis ir kad juose yra tam tikros informacijos apie maksimalius mišinių ir cheminių medžiagų kiekius, tikrai neįrodo pakankamo ryšio su faktiniu ar numatomu teršalų išmetimu, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 123 ir 124 punktuose nurodytą jurisprudenciją.

129 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prašomi darnieji standartai nepatenka į „informacijos, <…> susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“, sritį, kad jiems būtų galima taikyti Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatytą prezumpciją.

130 Vadinasi, reikia atmesti antrojo pagrindo antrą dalį, taigi, ir visą šį pagrindą bei ieškinį.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

131 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

132 Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jų priteisiamos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos pagal pastarosios pateiktus reikalavimus.

133 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Nagrinėjamu atveju reikia nuspręsti, kad CEN, UNE, ASRO, AFNOR, ASI, BSI, NBN, DS, DIN, NEN, SNV, SN, SFS, SIS ir ISS padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Public.Resource.Org, Inc.*** **ir** ***Right to Know CLG*** **padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

3. **Europos standartizacijos komitetas (ESK),** ***Asociación Española de Normalización (UNE), Asociația de Standardizare din România (ASRO), Association française de normalisation (AFNOR), Austrian Standards International (ASI), British Standards Institution (BSI), Bureau de normalisation/Bureau voor Normalisatie (NBN), Dansk Standard (DS), Deutsches Institut für Normung e. V. (DIN), Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut (NEN), Schweizerische Normen-Vereinigung (SNV), Standard Norge (SN), Suomen Standardisoimisliitto r. y. (SFS), Svenska institutet för standarder (SIS)*** **ir** ***Institut za standardizaciju Srbije (ISS)*** **padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Papasavvas Spielmann Öberg

Spineanu-Matei Norkus

Paskelbta 2021 m. liepos 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.